

III

Dodillandej

På ga-tan spat-se-ra jag en gång för mig själv. Det
var en vac-ker mid-som-mar-kväll. Jag drömde om
kär-lek och lyc-ka för mej. Och då möt-te jag en söt li-ten
dod-lil-lan dej Hej dod-lil-lan dod-lil-lan dod-lil-lan
dej. Och då möt-te jag en söt li-ten dod-lil-lan dej.

Fynd från Finland

På gatan spatsera jag en gång för mig själv.
Det var en vacker midsommarkväll.
Jag drömde om lycka och kärlek för mig,
och så mötte jag en söt liten dodillan.

Refr.:

Dodillan dodillan dodillan dodillandej.
Och så mötte jag en söt liten dodillandej.

Hon tog mig om armen och sade så här:
Varför så ensam vandrar du här.
Var inte så ledsen utan följ efter mig.
Och så förde hon mig till sin dodillan.

Refr.:
Dodillan . . .

Där satt vi på soffan och helorna gick.
Jag möttes i dunklet av hennes strålande blick,
som lyste i mörkret uppmanande mig
till en farlig men lockande dodillan.

Refr.:
Dodillan . . .

Jag kysste henne på armar och hals.
Och radion den spela' en smekande vals.
Um-pa-pa um-pa-pa um-pa-pa um-pa.
Vid midnatt hon sade, att hon älskade mig
och så hängde hon på stolen sina dodillan.

Refr.:
Dodillan . . .

Och när jag sen varit hos henne en natt.
Jag vandrade hemåt både sömnig och matt.
Ja, hon fick sin tia men jag, stackars mig.
Ja, jag fick en förfärlig dodillan.

Refr.:
Dodillan . . .

Och sedan den tiden så drömmer jag och ler,
när jag på mitt liv nu efteråt ser.
Jag lider förskräckligt men klagar dock ej,
för vem har ej haft sin dodillan.

Refr.:
Dodillan . . .

Upptecknad av *Per Billgren*, 1966